

Abstrakt

Tato bakalářská práce se zabývá sebehodnocením studentů VŠ s dyslexií a jeho porovnáním s intaktní populací studentů VŠ. Dále se zaměřuje na potíže, jimiž studenti VŠ s dyslexií trpí, ale i na jejich silné stránky a pozitivní vlastnosti. Cílem práce bylo i zjistit, zda se vyskytuje vztah mezi sebehodnocením čtení a globálním sebehodnocením jedinců s dyslexií. Mého výzkumu se zúčastnilo celkem 51 respondentů, přičemž 23 jich patřilo do experimentální skupiny studentů VŠ s dyslexií. Ve výzkumném šetření bylo využito 2 dotazníků, a sice The Reader Self-Perception Scale 2 (RSPS2) a Self-Liking/Self-Competence Scale-Revised Version (SLCS-R). Kromě těchto metod byly použity i 4 otevřené otázky. Výsledky výzkumu ukázaly, že studenti VŠ s dyslexií mají negativnější sebehodnocení čtení než studenti VŠ bez dyslexie, rozdíly v globálním sebehodnocení mezi oběma skupinami však nejsou statisticky významné. Ukázalo se, že u jedinců s dyslexií není mezi sebehodnocením schopnosti čtení a globálním sebehodnocením žádný významný pozitivní vztah. Hlavním zjištěním této práce je, že i přes potíže, způsobené poruchou učení, si studenti VŠ s dyslexií udržují celkové pozitivní hodnocení sebe sama.